

hvilket Sygehus, man vil, uden at det Distrikt, hvor Patienten er fra, er lodtagende i det paagældende Sygehus. Hvis Omkostningerne ikke var større end de 2 Kr. 50 Øre, som Loven foreskriver, var der i og for sig ikke noget at sige til det, men Behandlingen kan ikke bestrides med de 2 Kr. 50 Øre. Det paagældende Sygehus kommer saa til at betale disse Udgifter for Patienter, der slet ikke hører hjemme i den By eller det Distrikt, som Sygehuset omfatter, og som ejer Sygehuset. Jeg synes, at det er uretfærdigt. Det kan være, at denne Bestemmelse er sat ind for at skaffe lettere Adgang til Epidemisygehusene, og det er jo rimeligt, men saa burde der være en Bestemmelse om, at der skulde foretages en gensidig Afregning fra det ene Sygehus til det andet, saaledes at der blev betalt fra den paagældende kommunale Kasse den Merudgift, som det paagældende Sygehus har ved disse Patienter.

Saa har jeg egentlig kun een Ting til — der var en Del andre Smaating, jeg gerne vilde nævne, men det skal jeg ikke komme ind paa, da Tiden er for kort —, det er en Bestemmelse i sidste Stykke af § 33. Der staar: „Apotekregninger vedrørende de Udgifter, som herefter udredes af det offentlige, undergives Revision af en under Sundhedsstyrelsen ansat Medicinalrevisor.“ Jeg vil meget anbefale, at denne Revisionsbestemmelse gaar ud af Loven. Vi har hidtil kun haft Revision af Desinfektionsregninger. Der blev fra Ministeriets Side i Fjor forespurgt de kommunale Raad, om de ønskede en yderligere Revision af Medicinalregningerne. Jeg tror, at der de fleste Steder blev svaret, at det ønskede man ikke, og det af den Grund, at de Fejl, der blev fundet, har vist sig praktisk talt kun at dreje sig om 10—20 Øre. Det er den største Fejl, tror jeg, der nogen Sinde er fundet. Derimod har Revisionen bevirket en hel Del Besværligheder. Det er besværligt for den kommunale Administration at skulle pille disse Regninger ud af Regnskabet og sende dem ind til Revision, men ogsaa Apotekerne maa mange Gange vente paa Betaling af deres Regninger i omtrent et halvt Aar, fordi de som Regel ikke bliver betalt, før de har været inde til Revision og er blevet revideret. Det volder Besvær baade for de kommunale Autoriteter og for Apotekerne og er ikke til nogen Nytte. I den 30-aarige Virksomhed, jeg har haft, og i hvilken Tid jeg har set mange af disse Regninger, har det ikke drejet sig om Beløb, der har

været over 10—20 Øre, og der har været en hel Række, hvor der ikke er fundet en eneste Fejl. Bestemmelsen har altsaa ikke nogen praktisk Betydning, og de fleste Kommunalraad ønsker den ikke. Derfor vil jeg meget anbefale, at denne Bestemmelse gaar ud.

Jeg skal indskrænke mig hertil i Dag. Der vil jo i det Udvalg, der formodentlig bliver nedsat, blive rig Lejlighed til at komme ind paa enkelte andre Bestemmelser. Jeg vil til Slut kun anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling, idet det er Meningen, at det skal træde i Kraft den 1. April dette Aar, og det jo ogsaa skal behandles i det andet Ting. Jeg mener, at det i Virkeligheden er et godt Lovforslag. Det er bygget paa de Erfaringer, der er indhøstede i Aarenes Løb, og i det store og hele har det været en god Lov. Særlig vil jeg gerne her have Lov til at fremhæve Bestemmelsen om vederlagsfri Behandling. Det siges nok med Hensyn til den, at de Sygdomme, som er underkastede en vederlagsfri Behandling, ikke er nogen akut Fare for det danske Samfund, men jeg tror, at naar vi virkelig i de senere Aar har været uforstyrrede af Epidemier af nogen Betydning, skyldes det den vederlagsfri Behandling, Bestemmelsen om, at naar de paagældende lader sig indlægge paa et Sygehus straks til Behandling af Sygdommen, saa betales det af det offentlige. Jeg tror, at denne Bestemmelse er en af de bedste i Loven, og jeg glæder mig over, at den er optaget og endogsaa noget udvidet. Jeg skal med disse faa Ord anbefale Lovforslaget.

Jeppesen: Om den Lov, der her foreligger til Revision, maa det vel siges, at den i alt væsentligt har virket efter sin Hensigt. Det bedste Bevis herpaa er, at i de Aar den har virket, har de smitsomme Sygdomme været i stærk Aftagen. Da de Ændringer, som her foreslaas i den gamle Lov, er af mere formel end principiel Betydning, skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder, men kun anbefale en velvillig og kort Behandling gennem et Udvalg i det Haab, at Lovforslaget hurtigt maa blive gennemført.

Sonne: Det bør erkendes, at Tiden turde være inde til at gennemføre en Revision af Epidemiloven af 31. Marts 1900, efter at Rigsdagen nu to Gange har vedtaget en Forlængelse af den Frist, der i denne Lov var givet til Foretagelsen af